

Egyesületünk megváltotta Jakóby László sírját

Múlt év nyarán, július 22-én a Kerpely Antal-emlékévé keretében, megemlékezés kíséretében megkoszorúztuk az Öntödei Múzeum Kohász Panteonjában *Kerpely Antal* mellszobrát. *Dr. Pilissy Lajos* előzetesen javasolta, hogy ezzel egy időben koszorúzzuk meg *Jakóby László* ugyanitt lévő mellszobrát is, hiszen 2007-ben volt születésének 110. és halálának 50. évfordulója (1. kép). Ez meg is történt, és a koszorúzás után *dr. Pilissy Lajos* személyes élményeivel emlékezett meg volt főnökről, aspiránsvezetőjéről, atyai jóbarátjáról. Ennek keretében szóvá tette, hogy a Farkasréti temetőben 2007 végével lejár sírhelye megváltásának második 25 éve, és mivel senki élő hozzátartozója nincs, sírját fel fogják számolni, ha valamit nem teszünk. Ugyanis a sírt az első 25 év elteltével felesége, *Jakóbyné Buday Ilonka*, aki nyugdíjba vonulásáig egyesületünk dolgozója volt, megváltotta (2. kép).

A gondolatot először *dr. Sándor József*, az öntészeti szakosztály elnöke karolta fel azzal, hogy egyesületünknek kell a szükséges lépéseket megtennie. A sírnak az egyesület által való újraváltásához csatlakozott *dr. Petrusz Béla*, a fémkohászati szakosztály elnöke is. A téma a választmány decemberi ülése elé került, amely jóváhagyta a sír nem kis megterhelésbe, 304.380 Ft-ba kerülő újra megváltását a következő megosztásban: az öntészeti és a fémkohászati szakosztályok 100.000-100.000 Ft-ot áldoznak e nemes célra, míg a maradék 104.380 Ft-ot az egyesület a központi költségvetéséből fedezi. Örömmel jelenthetjük, hogy a befizetés 2008. január 24-én megtörtént, a sírt 25 évre megmentettük. Szép gesztus volt az anyagokban nem túl rózsásan álló egyesületünkötől néhai jeles személyisége iránt.

Némi vita volt arról, hogy miért nem nyilvánítatjuk a sírt védett sírrá? E témáról éppen januárban szólt egy műsor a TV-ben, melynek keretében a Nemzeti Kegyeleti Bizottság vezetője elmondta, hogy keretüket erősen megnyirbálták. A Fővárosi Temetkezési Intézet Rt. ellenérdekelt egy-egy sír védetté nyilvánításában, mert ő az ilyen sírt hosszú időre nem értékesítheti, tehát nekik ez veszteséget jelent.

De ki is volt Jakóby László? Ezt a fiatalok és a középkorúak nem tudhatják! 1897. augusztus 26-án Luzsnán (Liptó

megye) született bányászcsaládból. Fémkohómérnök oklevelét, hosszú harctéri szolgálat után, már Sopronban nyerte el 1924-ben, ahol a legendás Ifjúsági Körnek egyik vezetője volt, és mint tartalékos hadnagy részt vett az ágfalvi csatában. Egyik szervezője a soproni népszavazásnak. Először több kisebb fémöntödének, sőt bányavállalatnak volt a vezetője, majd a Weiss Manfréd Fém-művében létrehozta a repülőgépmotorok öntésére alkalmas könnyűfémöntödét. Ő volt az, aki hazánkban itt helyezett üzembe először Polák-féle nyomásos öntőgépet. 1932-ben megalapította magánmérnöki öntészeti és kohászati tervező-tanácsadó irodáját, mely hamarosan több mérnököt foglalkoztatott. Tipikus menedzser volt! Nem elégedett meg a tervezéssel. A pallérvizsga letétele után vállalatot alapított kohászati kemencék, kazánok és kémények építésére (102 m-es is volt köztük). Budapest ostroma elől feleségét és két kis gyermekét Sopronba menekítette, ahol családja az amerikai bombázások áldozata lett. Ezt az iszonyú csapást élete végéig nem tudta kiheverni. Vigasztalója második felesége, Ilonka és a munka voltak. 1948-ban meghívták a Fémkut kohászati osztály (fémkohászat és -öntészet) osztályvezetőjének. 1952-ben jelentős irodalmi tudományos munkásságáért életmű alapon elnyerte a kandidátusi fokozatot. 1957. szeptember 4-én egy intézeti tudományos tanácsülés után összeesett és pár percre rá halott volt, pár nappal megünnepelt 60. születésnapja után.

1933-ban a n Öntöde címmel szaklapot alapított, amely hamarosan a Magyar Öntödei Szakemberek Egyesületének lapja lett, ő maga pedig szerkesztő-titkára.

1. kép. Jakóby László (1897-1957)

1935-ben megválasztották a BKL szerkesztőjévé, majd az OMBKE titkárává. Ő volt az egyesület történetében az egyetlen, aki a havonta kétszer megjelenő lapot nemcsak hogy önhordóvá tette a hirdetésekkel és adományokkal, hanem azokból részben az egyesületet is fenntartotta. Él-t halt az egyesületért! 1942-ben megírta az Egyesület 50 éves, a lapoknak 75 éves történetét. Eme alapvető munkájából néhány példány élt túl az ostromot. Az egyesület híres Lónyai utcai helyiségeit saját pénzén és saját kezével hozta rendbe az orosz dúlást követően. Nyolc évig volt az OMBKE szerkesztő-titkára, majd a háború után kétszer 1-1 évig a BKL szerkesztője, halála előtt három évig az egyesület alelnöke.

Több könyvnek volt szerzője és társszerzője, és kb. 180 cikket és híryanagot publikált. Több egyesületi és állami kitüntetéssel honorálták önfeláldozó munkásságát. Méltányos, ha emlékét ápoljuk!

Py

2. kép. Halálának 25. évfordulóján sírjánál az OMBKE emlékezett egykori titkárára és szerkesztőjére. A képen balról jobbra látható: Kassai Lajos, Laár Tibor, Szalay Jenő, Mizerák László, Faller Gusztáv, Török Frigyes, elől: Csicsay Albin főtitkár, Jakóby L. testvére, Jakóbyné Ilonka, ismeretlen, Csukás Lajosné, Jakóby L. testvére, Varga Ferencné, Török Frigyesné, Szalóki Gyuláné